

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7C/88/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213201193
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2014:8213201193.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov samosudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu Secapital S. á.r.L., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské veľkovoľvodstvo, zastúpený Advokátska kancelária Gallo s.r.o., Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti žalovanému O. N., D.. XX.X.XXXX, T. XX, XXX XX O., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 261 154, zastúpené JUDr. Jozef Kemp, advokát, Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 1 770,75 € s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 446,04 € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 446,04 € od 1.6.2010 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 135,47 € a súdneho poplatku vo výške 67,12 €, na účet jeho právneho zástupcu Advokátska kancelária Gallo s.r.o., Jilemnického 30, 036 01 Martin, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom na začatie konania podaným na tunajšom súde dňa 20.2.2013 domáhal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu vo výške 1 770,75 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 1.6.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Žalobca svoj návrh odôvodňoval tým, že žalovaný s právnym predchodcom žalobcu uzavreli dňa 20.1.2010 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička v sume 1 891,62 €. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať dlžnú sumu v 27 mesačných splátkach po 70,06 €. Podľa vyjadrenia právneho predchodcu žalobcu žalovaný ku dňu podania žaloby zaplatil len sumu 40 €.

Keďže žalovaný neplnil podľa zmluvy, listom z 22.5.2010 právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu a vyzval žalovaného k okamžitej úhrade dlžných splátok. Žalovaný však túto sumu neuhradil.

Uznesením tunajšieho súdu č. k. 7 C 88/2013-57 zo 6.2.2014 došlo k zmene účastníkov na strane žalobcu tak, že namiesto právneho predchodcu žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) vstúpil do konania žalobca. Právnym dôvodom bola Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 17.3.2013

uzatvorená medzi Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Predmetom tejto zmluvy bola aj pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému.

Žalobca vo svojom podaní doručenom súdu dňa 24.9.2014 špecifikoval svoj nárok čo do dôvodu a výšky a uviedol, že ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť sumu 1 589,52 €, ďalej si žalobca nárokoval zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 214,99 € v súlade s čl. 12 bod 12.2 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) a náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 6,24 € podľa čl. 12 bod 12.4 VOP. To znamená, že žalobca si voči žalovanému uplatňoval nárok v celkovej výške 1 770,75 € s 9% ročným úrokom z omeškania od 1.6.2010.

Podaním doručeným súdu 7.5.2013 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorý ďalším podaním doručeným súdu 5.8.2013 navrhol, aby súd zamietol žalobu v časti rozdielu medzi poskytnutým úverom a uhradenými splátkami. V tejto súvislosti argumentoval § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, t.j. 20.1.2010 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), podľa ktorého je úver bez poplatkov a úrokov, ak zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru.

K podaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu 24.9.2014, v ktorom okrem iného uviedol, že zmluva v súlade so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23.4.2008 obsahovala údaj o dĺžke trvania zmluvy o úvere, a preto nie je možné hľadieť na ňu ako na zmluvu o pôžičke bez úrokov a bez poplatkov.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 3.10.2014, na ktoré sa právny zástupca žalobcu nedostavil napriek tomu, že naň bol riadne a včas predvolaný. Žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil cestou právneho zástupcu s tým, že súhlasí aby súd vo veci rozhodol bez osobnej účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Žalovaný ani právny zástupca vedľajšieho účastníka svoju neúčast' neospravedlnili a nežiadali o odročenie pojednávania. V súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) súd vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, žalovaného a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, Zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky č. XXXXXXXX z 20.1.2010, s prehľadom splátok a úhrad, listinnými dôkazmi o postúpení pohľadávky, podaniami právneho zástupcu žalobcu a vedľajšieho účastníka konania, ako aj s ďalšími s vecou súvisiacimi dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Dňa 20.1.2010 uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným Zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky č. XXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1.486,04 €, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 27 mesačných splátkach po 70,06 €. Podľa zmluvy bola konečná splatnosť úveru stanovená na 27 mesiacov, RPMN bola vo výške 24,01 %, ročná úroková sadzba 24,01 % a celkové náklady spotrebiteľa predstavovali výšku 405,58 €.

Keďže žalovaný nesplácal poskytnutú pôžičku, listom z 22.5.2010 právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu. K žalobe žalobca pripojil aj dôkaz o doručení tejto výpovede, ktorú mal žalovaný prevziať 26.5.2010 s tým, aby dlžnú sumu uhradil v lehote 5 dní od jej doručenia. Vzhľadom na to, že žalovaný tak neučinil v stanovenej lehote, 1.6.2010 sa dostal do omeškania.

Ako už súd uviedol vyššie, žalobca sa v konaní domáhal zaplataenia dlžnej sumy vo výške 1 589,52 € spolu so zmluvnou pokutou vo výške 214,99 € (čl. 12 bod 12.2 VOP) a nákladov spojených s vymáhaním

pohľadávky vo výške 6,24 € (čl. 12 bod 12.4 VOP). To znamená, že žalobca si voči žalovanému uplatňoval nárok v celkovej výške 1 770,75 € s 9% ročným úrokom z omeškania od 1.6.2010 do zaplataenia.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom k 20.1.2010 na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme; zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t. j. k 20.1.2010 (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“) na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti,

b) predávajúcim 1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby alebo jeho splnomocnenec.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného k 20.1.2010 (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3, ods. 5 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného k 1.6.2010 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobou uplatnený nárok právneho predchodcu žalobcu (právnickej osoby, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom) vyplývajúci zo zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky, ktorá bola poskytnutá žalovanému ako fyzickej osobe (nepodnikateľovi, ktorý je ako nepodnikateľ identifikovaný aj na predmetnej zmluve uvedením rodného čísla), je vzhľadom na zákonné kritéria obsiahnuté v citovaných ustanoveniach z. č. 258/2001 Z. z., z. č. 250/2007 Z. z. a OZ potrebné právne posúdiť ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy.

Je nepochybné, že žalobca na základe písomnej zmluvy poskytol žalovanému pôžičku v celkovej výške 1 486,04 €, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť v mesačných splátkach po 70,06 €, ktoré podľa čl. 6 bodu 6.2 VOP boli splatné k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Počet týchto splátok bol dohodnutý v počte 27. Pokiaľ ide o konečnú splatnosť pôžičky, v tomto riadku zmluvy bolo uvedené, že konečná splatnosť pôžičky je 27 mesiacov.

Podľa názoru súdu z uvedenej zmluvy by sa prima facie zdalo, že konečná splatnosť úveru bola dohodnutá, a to v podobe uvedenia údaju 27 mesiacov.

Súd mal však v tomto prípade pochybnosti o exaktnosti uvedenia tohto údaju, a to vzhľadom na orientáciu bežného spotrebiteľa v týchto otázkach. Podnikateľovi pri koncipovaní takého druhu zmlúv by nemala robiť problémy presnosť a konkrétnosť zmluvných dojednaní, a preto súd pri posúdení uvedenia tohto údaju aplikoval § 54 ods. 2 OZ, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Pre žalovaného ako spotrebiteľa bola priaznivejšia interpretácia, že zmluva neobsahovala presnú konečnú splatnosť úveru uvedením dátumu, do kedy mal žalovaný úver (pôžičku) splatiť. Uvedenie údaju v prípade konečnej splatnosti počtom mesiacov, a nie uvedením konkrétneho dátumu (čo je údaj jasne predstaviteľný a určitý), považuje súd za všeobecné a nepriaznivé pre spotrebiteľa, ktorý musí vynaložiť úsilie na to, aby si sám vypočítal do akého času má jeho záväzok trvať, respektíve kedy nastáva konečná splatnosť pôžičky.

Súd teda vyhodnotil, že v spotrebiteľskej zmluve absentoval údaj podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z., a preto súd posúdil zmluvu podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona ako zmluvu, na základe ktorej bola pôžička poskytnutá bez úrokov a bez poplatkov.

Pokiaľ ide o nárok žalobcu v podobe zmluvnej pokuty vo výške 214,99 €, na ktorú si žalobca nárokoval s poukazom na čl. 12 bod 12.2 VOP, mal súd za preukázané, že zmluvná pokuta bola jednostranne dojednaná v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany a zároveň nebola písomne dohodnutá priamo v zmluve. Súd konštatuje, že ide o právny úkon, ktorý je neplatný podľa § 39 OZ, pretože svojím účelom sa prieči dobrým mravom. Totiž dojednania tohto typu majú pre bežného spotrebiteľa nepriaznivý až likvidačný následok. Obdobný právny názor vyslovil napr. aj Okresný súd Vranov nad Topľou v rozsudku sp. zn. 5 C 121/2013 z 28.6.2013.

Vychádzajúc z uvedeného súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu rozdielu medzi poskytnutou pôžičkou vo výške 1 486,04 € a úhradou žalovaného v sume 40 €, teda celkovo sumu 1 446,04 €.

Vzhľadom na to, že žalovaný po vypovedaní zmluvy k 22.5.2010 nezaplatil dlžnú sumu, ktorú mal zaplatiť v lehote 5 dní od jej doručenia, teda od 26.5.2010, dňom 1.6.2010 sa dostal do omeškania a žalobcovi tým vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % z priznanej sumy, pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania žalovaného s plnením jeho peňažného dlhu bola 1 %.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP a § 151 ods. 1 OSP.

Pri výpočte pomeru úspechu účastníkov v konaní pre účel rozhodnutia o trovách konania súd vychádzal zo stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 OSP).

Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 1 446,04 € a úroku z omeškania zo sumy 1 446,04 € v sadzbe 9 % ročne od 1.6.2010 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti bol úspešný žalovaný.

V zmysle hore uvedeného bol žalobca v konaní úspešný v rozsahu 81,66 % a žalovaný v rozsahu 18,34 %. Z tohto dôvodu vznikol žalobcovi nárok na náhradu trov v konaní v rozsahu 63,32 %.

Trovy právneho zastúpenia vyčíslil právny zástupca žalobcu v sume 213,94 € za dva úkony právnej služby po 81,33 € a 2 x režijný paušál po 7,81 €, to všetko zvýšené o 20 % DPH.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania (trov právneho zastúpenia) súd vychádzal z §1 ods. 3, § 10 ods.1, § 14 ods. 1 písm. a) a b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase poskytnutia právnych služieb.

Na základe uvedeného a s prihliadnutím na percentuálne vyjadrenie úspechu, súd priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 2.1.2013, podanie žaloby doručenej súdu 20.2.2013) a 2 režijné paušály, to všetko zvýšené o DPH, v sume 135,47 € a náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatenom súdom poplatku v sume 67,12 €, teda v celkovej sume 202,59 €, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu.

Náhradu trov konania si uplatnil aj právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, ale keďže tento bol popri žalovanému v konaní neúspešný (v prevažnej miere), nevzniklo mu právo na náhradu trov konania. Zároveň súd nepovažoval za spravodlivé uložiť vedľajšiemu účastníkovi povinnosť nahradiť trovy konania spolu so žalovaným, pretože tento vstúpil do konania na jeho podporu. Z tohto dôvodu súd nerozhodoval o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka samostatným výrokom, pretože to v okolnostiach tohto prípadu považoval za právne bezvýznamné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia